

Internationale Faculteit

voor curientieve filosofie en curientieve psychologie

Een andere wijze van kijken en denken

LevensFilosofie

Vandaag

WAAROM DIT TIJDSCHRIFT?

Hoewel de Internationale Faculteit ooit begonnen is als een filosofische faculteit heeft zij zich langzaam maar zeker ontwikkeld tot een studie- en werkgemeenschap waarin gewerkt en gedacht wordt vanuit de curiëntieve gedachte.

Een tijdschrift waarin we de vragen van "NU" op een actuele wijze benaderd worden. De vragen gaan zowel over *zingeving, maatschappelijke vraagstukken, transitie* en andere problemen. Vragen die het leven RAKEN

Het tijdschrift is NIET gebonden aan bepaalde groepen of groeperingen. maar gaat uit van de ALMENSELIJKHEIDSGEDACHTE.

Een uitgangspunt waar plaats is voor iedereen. Of anders gezegd: een gedachte waar plaats is voor iedereen en die en waar de menselijke maat als "maatgevend" wordt gezien.

De inhoud van het tijdschrift – waar overigens een ieder die denkt een waardevolle bijdrage aan te kunnen leveren – wordt gevoed vanuit het *werkveld zelf, vanuit wetenschappelijke belangstelling en/of een maatschappelijk probleem dat zich aanbiedt.*

Voor suggesties, aanvullingen en ideeën staan we open.

Geachte lezers.

**HIERBIJ ONTVANGT U DE
UITGAVE VOOR MAART 2020.**

We zijn altijd nieuwsgierig naar uw reacties en hopen die dan ook weer deze keer van u te mogen ontvangen.

Geachte lezers en geïnteresseerden. We zijn blij met de zeer vele reacties die we mochten ontvangen. Met een aantal zijn we nog steeds in gesprek. Ook voor mijzelf heeft het geleid tot een aantal eyeopeners. We hopen dat ook deze uitgave zal leiden tot de nodige reacties.

HET IS 2020 HET JAAR VAN HET
HERDENKEN VAN DE TWEEDE
WERELDOORLOG NU 75 JAAR
GELEDEN

OVERAL WORDT HERDACHT DAT WAT
GELEDEN IS, MAAR OOK FEEST
GEVIERT.

BLIJDSCHAP EN HERDENKEN ZIJN
BEIDE BELANGRIJK OM TE VIEREN EN
ONS ERVAN BEWUST TE ZIJN DAT
'VRIJHEID' INHOUDT EN VOOR DE
GENERATIE VAN NU BETEKEN.
NADENKEN DAAROVER BLIJFT VAN
BELANG.

Deze uitgave was inderdaad bedoeld
voor maart 2020.

Door allerlei niet voorziene
omstandigheden ontvangt u nu deze
uitgave.

Eind juli/begin augustus 2020 ontvangt
u de nieuwe uitgave,

Hoop dat u met deze wat
samengestelde uitgave ook ideeën zult
opdoen en genoeg belangstelling zult
hebben om met plezier de hierop
volgende te lezen

Cursus "De kunst van het leven".

De Internationale Faculteit heeft
samen met Arnold Ziegelaar

–filosoof en docent – een cursus onder de naam: “De kunst van het leven” vorm gegeven. Ook andere docenten zullen hun bijdrage geven aan deze cursus.

//
//.

//.

Wat is psychocurientie

Regelmatig wordt mij gevraagd wat nu eigenlijk psychocurientie is en de klacht-hapening theorie die daarin zo centraal staat.

Eigenlijk een heel boeiende vraag waarvan ik vind dat het nu de tijd is om dat verzoek in te willigen en te beantwoorden.

Laten we bij de historie beginnen. Prof. Dr. Jac. van |Essen is de grondlegger van de psychocurientie. (Op google onder psychocurientie kunt u het een en ander vinden.) Later wordt de term curientologie meer als term gebruikt. De term psychocurientie ziet van Essen als een wetenschappelijke doordening van **bestaansvragen**.

In een sterk veranderende wereld waarin de mens voor vele vragen wordt gesteld en zekerheden “verdwijnen” wordt de mens voor veel existentiële vragen gesteld. Het doordenken van deze vragen is belangrijk omdat anders het gevaar bestaat dat het tot fundamentele persoonlijke problemen kan leiden. Het is binnen deze theorie dat hij de klacht-hapening vraag centraal stelt.

De psychocurientieve gespreksvoering en –filosofische counseling is bedoeld voor de geestelijk gezonde mens. Zij is n i e t therapeutisch! Met elkaar zoeken we naar woorden om de problematiek weer: “leefbaar” te maken en zo tot een nieuwe start te komen.

In de praktijkvoering van de curientoloog is de problematiek vaak deze klacht-hapening problematiek “WAT zit u dwars”; “wat WORDT ALS INHOUD VAN HUN ZORG GEZIEN”: dat willen we onze curient graag proberen duidelijk te maken: dat is de klacht. Maar daar gaat het veel al niet om. Het probleem is dat de mens voor zijn hapening geen parate taal heeft voor wat de eigenlijke moeilijkheid is omdat die hapening veelal existentieel is.

Hierover meer in de volgende uitgave van dit tijdschrift.

//
//.

//
//.

De werkelijkheid ook op een andere wijze kunnen zien.

Bijdrage: Greet Snel.

te komen die de gezondheid ten goede komen.

Vaak schiet de taal tekort om al dat is zo weer te geven dat dat ook voor de “ander” “verstaanbaar” is in dat wat je zegt en vaak ook bedoeld. Dat maakt het leven soms meer dan complex zodat er allerlei “levensproblemen” kunnen gaan ontstaan. “Bestaansvragen” die het leven o zo moeilijk kunnen maken: ze kunnen je het gevoel van angst, een gevoel van vrees geven.

In een “helpend gesprek” gaat het er om tot een “menselijke ontmoeting” te komen.

In deze ontmoeting gaat het erom om de ander ruimte te geven en zo zichzelf te mogen zijn. “Het gevoel” te geen “zich-zelf-te-mogen-uiten” en dat er “geluisterd” wordt.

“Luisteren” is

Dat geldt zeker in een huisartsenpraktijk waar de basiszorg wordt verleend. een fundamentele houding om tot een direct contact te kunnen komen. “Luistern” naar “de zorg” die een patiënt heeft maakt dat er een gevoel van “serieus-zijn” wordt ervaren.

Een gevoel van **presentie**, dat wil zeggen: een gelijkwaardige luisterhouding tussen beide. Het is dit “present-zijn” dat maakt dat een stuk onrust kan worden weg genomen in het gesprek.

Een wederzijds gesprek tussen **hoorder en spreker helpt het probleem te begrijpen en zelf door levensverandering er iets aan te doen en zo samen tot goede afspraken**

Bijdrage van Greet Snel.

////////////////////////////////////

In ons bestaan is de taal van fundamenteel belang. Het is immers de taal die ons met elkaar doet verbinden, maar wordt deze altijd wel onderling begrepen? Veel "spraakverwarringen" en daardoor het "elkaar niet begrijpen" maak dat het "spreken-met-elkaar" tot conflicten kan leiden.

Maar juist de taal kan ook "iets" oproepen wat ons "raakt": een gedachte, een boek, een zangstuk, toneel.

Het is dat element dat we hier graag willen benaderen, met andere woorden: de mystiek van de taal.

WAT IS DICHTEN?

Wat is dichten? Woorden vinden// voor wat niet gezegd kan zijn// Geur van zomer, kracht van winden, iets van vreugde of van pijn;

Alles wat een mens kan raken:// levensmoed of dankbaarheid, // doelloosheid of lichtend baken, // juichen soms om wat verblijdt.

Wat is dichten? Veel vermoeden, // weten dat je 'niet verklaart:// zoveel hoofden, zoveel hoeden

Elk ziet het naar eigen aard, // ieder leeft zijn rouw of woede... // Dichter is... wie beelden baart.

Ja dichten is veel vermoeden, maar niet altijd onder woorden kunnen brengen! Het laat het leven veelal zien in al haar vormen en raadselen: het leven is mystiek, gelijk ook de natuur en de taal. De natuur waarin we leven is mystiek en

doet ons telkens weer verwonderen. Zie de prachtige herfstkleuren, ruik de aarde en realiseer je dan de grootsheid van-al-het-zijn! Het "zijn" waarin we aanwezig-zijn" en ons "bewegen". Dat maakt dat dat "alles" "iets" voor ons betekent, ons bewust doet zijn in het "nu". Dat aanwezig zijn-in-de-wereld zouden we kunnen omschrijven als "zijnsmysterie" d.w.z. "het staan in de wereld". Het "aanschouwen" van dat al wat zich aan ons openbaart en daar oog voor hebben.

Ja: de taal heeft macht en kan ook tot "kracht" worden, maar zij kan ook de "verbeelding-wekken; je gemoed en je innerlijk raken. Je intuïtie wakker maken, je de dagelijkse vanzelfsprekende dingen opeens duidelijk maken en een verdieping geven aan je leven. Het is dit bewust-worden dat ons de vragen van het leven doet stellen. Vragen over het hoe en waarom van ons bestaan, waarom zijn we er en hoe is dit alles ontstaan?

Als we dan om ons heen kijken, de dag overdenken en alles zien wat aan ons voorbij gegaan is dan zijn deze de existentiële vragen die de woorden vormen en tot taal maken. "Ja" het leven is mystiek.

Zo kan taal een vorm van religie worden, een vorm die ons open-doet-staan voor de werkelijkheid waarin we vertoeven. Het gaat om dat religieuze gevoel, die gevoeligheid om "open-te-staan": voor al wat is! En dat in al haar vormen. Dat gevoel staat los van "niet-geloven", het is een mystiek gevoel dat we mogen beleven als we oprecht openstaan voor de wereld-om-ons-heen. De taal verbindt, dat kan haar kracht zijn.

'LUISTEREN' VERONDERSTELT NABIJHEID

In onze maatschappij lijkt het of het “praten” belangrijker is dan het luisteren.

**Luisteren veronderstelt de genegenheid
"om-iemand aan-te-horen", serieus te
nemen.**

Luisteren veronderstelt een attitude die gericht is op het vermogen om de ander te laten vertellen en het vertrouwen te geven dat naar zijn/haar verhaal gehoord wordt.

Luisteren veronderstelt dat het “horen-naar” een basis VORMT OM TOT EEN FUNDAMENTEEL SAMEN-GESPREK TE KOMEN. Het gaat in het luisteren om tot een horizontale benadering te komen, dat wil zeggen: dat beide gesprekspartners elkaar serieus nemen.

Hij keek me vertwijfeld en onderzoekend aan. Het was duidelijk dat hij deze methode van samen-spreken niet gewend was. In zijn optiek werd er nooit naar hem gehoord en werden alleen vragen gesteld die door de vrager geïnterpreteerd werden. Als hij dan aangaf dat dat echt niet zo bedoeld was waren er twee mogelijkheden: of het gesprek ging door of er werd “gevraagd” of het “verkeerd” begrepen was en of het zo en zo bedoeld was!

Hij had een verhaal en ik luisterde en naarmate dat dat verder voortschreed liet hij zijn kwetsbaarheid zien. In de

volgende sessies werd hij steeds opener en werden “gesprekspartners”.

In de gesprekstherapie of het “helpende gesprek” of “praktische filosofie” hoe het ook wel genoemd wordt hoort het “VERHAAL” centraal te staan. Dat maakt dat het “leren-luisteren” fundamenteel is in de zorgverlening- in welke vorm dan ook. Anders geformuleerd; “het leren luisteren” naar het verhaal van de verteller is van fundamenteel belang om tot herstel te kunnen komen, want in dat luisteren beantwoorden we de vraag “luister naar mij”, “laat zien da je er voor mij bent”. Het is vaak deze existentiële eenzaamheid die deze vragen doet stellen. Als wij niet “horen” dan verdwijnt of ontstaat het vertrouwen en is het bijna onmogelijk om tot herstel te komen.

Dat vraagt van ons een andere attitude:
nl. de ander onvoorwaardelijk te accepteren

Zo zal het “luisteren” kunnen leiden tot het “verhaal” en een aanzet tot herstel.

Geachte lezers.

Door allerlei niet voorziene omstandigheden is het helaas noodzakelijk om een aantal veranderingen door te voeren.

Een van deze wijzigen is het adres waarop deze bijdragen gelezen kunnen worden.

Hier volgt het email-adres dat u kunt gebruiken: aan de:

internationalefaculteitfaculte@gmail.com

